

Vägval

Christer Svensson
(Yada förlag, 2024)

RECENSION. Det produceras många goda kristna böcker i Sverige i dag. Inte sällan är de positiva i ton och innehåll. De är vänliga, varsamma och välvilliga. De bekräftar, talar väl om längtan och ställer inte gärna till med irritation.

Men det finns också andra böcker. Christer Svenssons bok *Vägval* är en sådan. En annorlunda kristen bok, lågmäld och utmanande på samma gång. Den ställer väsentliga frågor. Helt avgörande frågor för både predikanter och vanliga kristna. Tre exempel: Vart tog evangeliet vägen? Hur ser vi på Ordet – egentligen? Vad är frälsning?

Svensson skriver utifrån en analys av trender i dagens kristna förkunnarvärld. Han avslöjar den kristna mystikens svaga sidor och har upptäckt att all mystik balanserar på gränsen till heresi. Han vet att i människans innersta finns inte Gud eller det goda; där finns det delade sinnelaget. O, så befriande att läsa någon som vågar och vill avslöja. Inte av illvilja utan av omsorg. Han kan till och med efter att ha citerat

Vägval får idel lovord av LarsOlov Eriksson: »Och när jag läst boken vill jag genast läsa den en gång till. För att inte gå vilse.»

Mäster Eckhart enkelt konstatera: »Detta är inte kristendom.»

Det finns ett drag av sorg i Svenssons bok. Han talar själv om »lågmäld desperation«,

vilket nog är en bra beskrivning. Den svenska väckelsekristendomen har blivit förförd av världen; den – eller vi – har tappat tron på Ordet och därmed på evangeliet. Den västerländska kristenheten håller på att gå vilse.

Det var länge sedan jag läste en så utmanande bok i all sin stillhet. Analysen av viktiga inslag i dagens kristna förkunnelse är skarp. Slutsatserna är utmanande. Frågorna är ställda utifrån en äkta nöd. Och när jag läst boken vill jag genast läsa den en gång till.

För att inte gå vilse.

LarsOlov Eriksson